

Rozhovor s Ježíškem

Je mi potěšením se s Vámi setkat. Ptát se Vás v úvodu, zda letos opět přijdete přesně 24.12. je asi zbytečná otázka, že?

Ale ne, ne, žádná otázka není tak úplně zbytečná, nač si do myšlení klást hned nějaká omezení. Ale abych Vám odpověděl, jistě že přijdu, i když... vlastně nepřijdu. Přijít totiž, řečeno vašim slovníkem, je moje priorita, a tak vlastně nepřijdu.

Tak tomu moc nerozumím, můžete to mně i našim čtenářům malinko přiblížit?

Všechno to souvisí s vnímáním toho, co je to priorita. Klasické pojetí priorit je, že priorita je to, co chci já. Takhle to asi školíte na seminářích time managementu, že? No a u nás v nebi je to opačně, moje priority jsou to, co ode mě pozitivního chtějí ti druzí, tak říkajíc dělám, co se ode mne očekává. Lidem se to líbí, poznávají, že z toho mají užitek, a tak to začnou pomalu opakovat po mně. Naučím je to příkladem, jsem si říkal, a povedlo se, lidi se chytli. Delegoval jsem, tak nějak to nazýváte, a dnes už fyzicky nikam nechodím.

Výborně, skvělý návod. Dovolte, a co tedy děláte, když vlastně to hlavní, pro co jste, neděláte?

A kdo Vám řekl, že operativně se tlouct domácnost od domácnosti je to moje hlavní? Co bych dělal? Dělán nic, respektive o NIC a NIČEM si povídám. Jsme tady taková skupina přátel a vedeme řeči. I od Vás k nám jeden patří. Vaška mám moc rád, je takový jakoby nesmělý, ale zarputilý a ví, co chce. Nejvíc diskutujeme s nějakým Martinem Heideggerem. Brilantní myslitel. Ten nás právě přivedl na tu myšlenku NIČEHO. On totiž tvrdí, že NIC vede ke strachu až úzkosti. No a já mu oponuju, že to může být i naopak, že NIC může vést k radosti. Motáme tím hlavu nejednomu Vašemu psychologovi a koučovi, ale to je nám v celku jedno. Někdy je to tu, jako v židovské škole. No nakonec, když se podívám třeba na sebe...ehm, proč jako...? Víte co, tak aspoň tímto pozdravuji všechny Vaše konspirační teoretiky.

Důležité je, že máme čas, a v tom povídání o ničem, nás napadá spousta věcí. Je to taky proto, že na nás doslova tlačí jen nic, tedy žádný termín, žádný takříkajíc vědecký úkol. Jo a taky nám za to, že něco vymyslíme, bylo slíbeno nic, a tak jsme v přemýšlení úplně svobodní. Ten nejlepší kroužek kreativity a inovací, jaký si dovedete představit. Kreativita jako čirá zábava a hra. To nás naučil taky jeden, co tu je, Eugen Fink, milý chlapík, napsal výbornou knížku, doporučuji: Hra jako symbol světa.

Aha, začínám tomu rozumět, stres a napětí tedy k žádné velké tvořivosti nevedou. No a už jste tedy něco vymysleli?

Jistě že ano, dovolím se vrátit k úvodu našeho rozhovoru o tom, že priorita je pro mě to, co se ode mne očekává. No a lidi věří, očekávají, že jsem tak nějak proto, abych jim zlepšil svět. A to děláme. Třeba, zase to není tak dávno, jsme vymysleli a naplánovali výkyvy počasí. Takového malého hravého chlapečka jsme si vymysleli, a lidi to pochopili a dali mu jméno: El Nino Jesus. Dnes už to Jesus vypadlo, ale...

Ježíšku, tak teď Vám musím skočit do řeči a nesouhlasit, jak výkyvy počasí, sucha a záplavy nebo i epidemie, abych byl současný prosím Vás zlepšují náš svět? To je spíš opačně.

Jak se to vezme. Pamatuji si zrovna Vašeho kolegu Michala, jak tuhle žehral nad jednou firmou, že chtějí stále zlepšit firemní kulturu, ale lépe by udělali, kdyby se rozhodli k činu a dohodli se

na tom, že jednu důležitou konkrétní činnost ve firmě začnou dělat opravdu poctivě a pořádně a nesleví z jejich parametrů ani centimetr. A říkali jste, jak by to jistě ovlivnilo i další postupy a procesy v té firmě, které by se tomuhle poctivému a dobrému musely přizpůsobit. Prostě některé situace nejdou ovlivnit a změnit přímo, jsou to příliš komplexní jevy, ale jde to zkusit nepřímo. Prostě, když nevíš hned jak, tak nestůj a něco vymysli a zkus to. Bez chyb a odvahy dělat i chyby to nejde. To platí i v nebeských zákonech, kdo se bojí nesmí na nebesa, strašpytlové, ty ať jdou rovnou do pekla. Aspoň si tam ten svůj věčný životní strach potvrdí.

Rozumím, říkáte, že když přijde něco nového, co lidi neznají, vykolejí je to z jejich zvyků a musí začít hledat cesty, jak se tomu přizpůsobit a tím se měnit.

Přesně, ale udělají to jen někteří, to už tak je, hodně jich zůstane u starých zvyků. No mezi nebem a peklem je místo, co mu říkáte očištěc. My víme, že to je spíše takové muzeum. Je plné dinosaurů...

A sakra..., pardon. Tak, když jsme u těch ZVYKŮ, tohle byl hodně NEZVYKLÝ vánoční rozhovor. Přeci jen, měl byste pro naše čtenáře nějaký vánoční vzkaz?

Mám. Vánoce, to jsou samé hvězdy a svíčky: tak ať Váš život nezhasne strachem a nerozhoříte požáry příliš velkou nabubřelostí. No, zkrátka uměřenost.

Váš Ježíšek